

organizačním právem. Neexistuje žádný trest s výjimkou řízení spáchaného poté, co vstoupilo v účinnost *organizační* právo.“ Kdy původní oficiální znění v anglickém jazyce je: „No-one shall be punished for another's crimes. No conviction or penalty shall be inflicted without reference to the Sharia or the provisions of the Law. Punishment shall not be imposed ex post facto.“

Str. 64 překlad čl. V d) Všeobecné deklarace lidských práv v islámu: „Žádné řízení nemá být považováno za trestný čin, pokud není jako takové stanoveno výslovně právem.“ původní znění je: „No act shall be considered a crime unless it is stipulated as such in the clear wording of the Law.“

Navzdory výše uvedeným výtkám je třeba ocenit snahu o čerpání ze zahraniční odborné literatury, stejně jako uvedení vlastního pohledu na problematiku v rámci 7. kapitoly a předloženou diplomovou práci proto hodnotím následovně:

DOPORUČUJI K OBHAJOBĚ A HODNOTÍM STUPNĚM „VELMI DOBŘE“, za předpokladu, že se diplomant v rámci obhajoby vyjádří k níže uvedeným otázkám či vysvětlí určitou problematiku z pohledu islámského trestního práva a tím prokáže dostatečné znalosti tohoto tématu.

Možné diskuzní okruhy pro obhajobu:

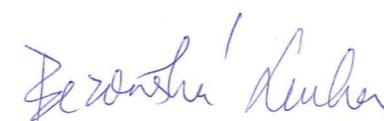
Je poškozování cizí věci trestným činem? (viz str. 44)

Jak se islámské právo může přizpůsobit době a místu? Uveďte příklady (str. 15)

Jaké otázky islámského trestního práva by mohly podle diplomanta být za pomocí idžtihádu přehodnoceny? (str. 68)

Rozvinout svůj názor uvedený v závěru práce: „Tato práce mezi mnoha jinými potvrzuje a varuje, že klenot islámské jurisprudence, nelze brát do soukromých rukou a provádět zkratkovitá a krátkozraká soudní opatření. Doktrína 'ukúbát' existuje, aby zajistila blahobyt společnosti a proto do neznalých a nepovolaných rukou rozhodně nepatří.“ (str. 69)

V Praze, 18. července 2013

JUDr. Lenka Bezoušková Ph.D. LL.M.

Nejedná se o věnné odškodné, ale obvyklý mahr/sadáq, který by žena obdržela, pokud by byla za pachatele provdána. Je to kompenzace ve výši obvyklého mahru.

Str. 43 „Osoba narozená muslimským rodičům, která se později zřekne islámu, se označuje jako *murtedd fitrí*.“ Domnívám se, že postačuje, že-li otec muslimem.

Str. 44 „U vraždy v rodové linii zaniká vrahovi nárok na dědictví po jeho oběti.“ Z obecného pravidla, že vrah nedědí po své oběti ani nemůže být příjemcem odkazu (*wasija*), jsou i výjimky, např. souhlas oběti učinění po spáchání trestného činu.

Str. 56 Diplomat se v rámci kapitoly Dějiny islámského soudnictví zabývá přijímáním zákoníků a (trestních) řádů. Nerozlišuje mezi „soukromoprávními“ kodifikacemi a kodifikacemi z oblasti trestního práva. Čtenář tak může nabýt dojmu, že Mecelle či Code Santillana je trestní zákoník, což rozhodně není pravda. I termín Droit Musulmane Algérien se používá spíše v jiném kontextu, než uvádí diplomat.

Formální stránka práce a hodnocení

Diplomat předložil práci, která po formální stránce splňuje kritéria stanovená pro diplomové práce. Ponechávám stranou, že v přehledu použité literatury nerozlišuje mezi primární a sekundární literaturou, práce obsahuje překlepy a gramatické chyby a tabulka u transliterace je zavádějící. V práci v zásadě dostatečně cituje, byť zdroje u některých kapitol můžeme jen odhadovat a u některých citací se obávám, že byly uvedeny jen „pro forma“. Snaží se čerpat z anglicky psané odborné literatury, což hodnotím velmi pozitivně. Bez zahraničních zdrojů není možné práci na podobné téma napsat. Místy se však obávám, že překlady jsou nepřesné. Uvádím jen tyto případy, v práci jich lze naleznout více:

Str. 37 překlad pasáže knihy od ibn āAšúra (v práci uvedené v uvozovkách) „Islámské právo trestní stanovuje 3 druhy trestů – stanovené fixní tresty *hudúd*, odplatu (kisás) a odškodnění tělesné újmy ('urúšu l-džináját) a tímto dosahuje tří cílů: napravení pachatele, zadostiučinění poškozeného a odstrašení pachatelů potenciálních.“ Ibn ibn āAšúr ale píše něco trochu jiného: „Thus, the aim of the Shari'ah with regard to the legislation of fixed penalties (*hudúd*), just retribution (*qisás*), discretionary penalties (*ta'zír*) and injury compensation (*uriš al-jináját*) is to achieve the following three objectives: to reform criminal, to satisfy the victim, and to deter the imitator of criminals.“

Str. 63 Překlad čl. 38 Základního zákona Saúdské Arábie: „Tresty mají být osobní a neexistuje žádný trestný čin nebo trest s výjimkou toho, který je v souladu se šari'ou nebo